

THESES

EX

UNIVERSA THEOLOGIA,

QUAS

IN CAESAREO-REGIA

ANTIQUISSIMA AC CELEBERRIMA

SCIENTIARUM

UNIVERSITATE VINDOBONENSI

PRO OBTINENDO

DOCTORIS IN SS. THEOLOGIA

GRADU ACADEMICO

PUBLICICE DEFENDENDAS SUSCEPIT

PETRUS MUGNA,

presbyter saec. dioecesis vicetinae et in c. r. academia Vindobonensi orientali linguae et literaturae italicae professor.

(Die 11ma Januarii A. D. 1844.)

TYPIS CONGREGAT. MECHITARISTICAE.

ILLUSTRISSIMO, REVERENDISSIMO

PRAESULI

JOHANNI JOSEPHO CAPPELLARI,

VICETINAE ECCLESIAE PASTORI SUPREMO

PRAELATO DOMESTICO

SÓLIO PONTIFICIO ADSISTENTI

VIRO DOCTISSIMO, SPECTATISSIMO

PATRI OPTIMO

MAECENATI FAVENTISSIMO

GRATI ET OBSERVANTIS ANIMI

ERGO

P. M.

d. d. d.

Ex Historia Ecclesiastica.

---

1. **I**n historia ecclesiastica a speciali Dei ecclesiae fundatoris providentia nunquam praescindendum est.

2. Celerrima christianae religionis propagatio naturalibus ex causis explicari nequit.

3. In dijudicandis nonnullis Pontificibus, illis praesertim qui media aetate floruerunt, ratio et conditio temporum bene est perpendenda.

4. Mala, quibus ecclesia diversis temporibus obnoxia fuit, divinam perdurrationis ejus ad finem usque saeculorum promissionem luculenter confirmant.

5. Romani Pontifices de literis artibusque liberalibus quovis tempore optime sunt meriti.

6. Successus catholicarum missionum, facta cum acatholicis comparatione, novum pro religionis divinitate argumentum proponunt.

Ex Jure Ecclesiastico.

1. Primatus tum honoris tum jurisdictionis est vitale totius ecclesiae qua externae societatis elementum.

2. Episcopi jure divino tum ordine tum potestate sunt presbyteris superiores.

3. Etiamsi ecclesia particularis quodammodo sit in civitate, illius tamen potestas in hujus potestate minime continetur.

4. Potestatem executivam sui finis propriam a Christo ecclesia accepit, eamque, data occasione, semper exercuit.

5. Matrimonium ex quo ad sacramenti dignitatem divinitus elevatum est, eminenti ratione inter christianos ecclesiae subjicitur.

6. Ecclesia matrimonia mixta improbens jure suo utitur.

Ex Archaeologia Biblica.

1. Geographia biblica intimo cum archaeologia biblica copulatur nexu.

2. Recentes itinerum orientalium et praesertim per Palaestinam descriptiones non absque utilitate, habita tamen ad mutatas locorum et temporum conditiones ratione, adhiberi possunt.

3. Cosmogonia Mosaica, auctis etiam notionibus geologicis, everti nequit.

4. Antiquos Hebraeos vitam futuram credidisse ex ipsorum libris patet.

5. Indoles populi Judaici archaeologo biblico bene explorata sit oportet.

6. In multis archaeologia V. F. eo est dirigenda, ut in Novum, cuius V. praeparatio erat, lucem effundat.

Ex Introductione in Libros Sacros V. F.

1. Verba quibus Moses Genesin incipit, totius religionis fundamentum jaciunt omniaque pantheistica systemata funditus evertunt.

2. Futurus rerum ordo in ss. libris V. F. temporis lapsu mirum in modum magis semper evolvitur.

3. Plurima sunt in V. F. vaticinia, quae in Christo adamusim completa sunt.

3. Auctoritas divina horum librorum J. Christi atque apostolorum testimonio evincitur.

5. Versionem LXX. inter reliquas primam fuisse solidis argumentis probatur.

6. Falluntur qui Geneseos librum ex meris fragmentis conflatum esse autumant.

Ex Hermeneutica Biblica.

1. Sensus adcommodatius nunquam germanae aequivalet sacrorum librorum interpretationi.

2. Commenta Neotericorum contra evangelia utpote nimis exquisita et contorta per se concidunt.

3. In studio sacrarum literarum a divina inspiratione praescindi nequit.

4. SS. Biblicorum interpres utrumque foedus prae oculis habere debet.

5. Consilium auctoris atque occasio operis bene perspecta interpretem plurimum juvant.

6. Interpres catholicus ecclesiae magisterium semper spectet et revereatur necesse est.

Ex Introductione in Libros Sacros N. F.

1. Libri SS. tam prototum deuterocanonici eandem divinam auctoritatem praeseferunt.

2. Hypothesis de communi evangelio scripto caret solido fundamento.

3. Evangelistae in Christi historia describenda, pro vario, quem quisque habuit, scopo eam concinnarunt.

4. Inspiratio a revelatione est distinguenda.

5. Jacobi epistolae authenticia invictis argumentis vindicatur.

6. Valde probabile est Matthaeum evangelium suum hebraice scripsisse.

Ex Theologia Dogmatica.

1. Consensus omnium gentium invictissimum est divinitatis argumentum.

2. Praesto sunt firma criteria, quibus discerni possit veritatis nomen a quovis altero facto etiam mirabili.

3. Homines ad Dei notionem prout revelationis immediato aut mediato subsidio innotescit, per se ipsos ascendere potuisse inficiamur.

4. Tam qui vim humanae rationis in re religionis exaggerant, quam qui praeter modum imminuunt, religioni plurimum nocent.

5. Supremi et vivi controversiarum fidei iudicis in ecclesia necessitatem quoque sana ratio demonstrat.

6. Triplicem animarum statum post mortem, facta revelatione, ratio ipsa facile admittit.

Ex Theologia Morali.

1. Lex Dei aeterna est omnis justitiae honestatisque mensura.
2. Duplici in homine natura rationali scilicet et corporea anthropologice bene distincta, corruunt omnia systemata quae sensuum voluptati, utilitati atque aliis hujusmodi tantum inniuntur.
3. Contra conscientiam non est unquam agendum.
4. Inter peccata gravia et levia discrimen in re ipsa fundatur.
5. In imputationis gradu dijudicando character moralis poenitentis prae primis respiciendus est.
6. Mendacium veri nominis utpote in se malum nunquam licitum est.

Aus der Pastoral-Theologie.

1. Die Welt- und Menschenkenntniß ist dem Seelsorger unentbehrlich.
2. Eine der vorzüglichsten Pflichten des Seelsorgers ist die religiöse Unterweisung der Jugend.
3. Die Popularität des Pastoral-Unterrichtes schließt den Gebrauch der Vernunftbeweise nicht aus.
4. Der Seelsorger soll sich dem gesellschaftlichen Umgange nicht ganz entziehen, sich jedoch ihm nicht zu sehr hingeben.
5. Die häuslichen Tugenden, auf welchen endlich die gesellschaftlichen beruhen, sollen vom Seelsorger vorzüglichst empfohlen werden.
6. Das Betragen des Seelsorgers soll überall, besonders aber in der Kirche ehrwürdig seyn.

